

31987R2658

7.9.1987

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 256/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2658/87**z dnia 23 lipca 1987 r.****w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 28, 43, 113 i 235,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

podstawą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej jest unia celna, przewidująca stosowanie Wspólnej Taryfy Celnej;

zbieranie i wymiana danych statystycznych na temat handlu zagranicznego Wspólnoty może być najlepiej zrealizowana poprzez stosowanie Nomenklatury Scalonej zastępującej istniejącą Wspólną Taryfę Celną i nomenklaturę Nimexa, w celu równoczesnego spełnienia wymagań taryfowych i statystycznych;

Wspólnota jest sygnatariuszem Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, znanego jako „System Zharmonizowany”, która ma zastąpić Konwencję z dnia 15 grudnia 1950 r. w sprawie nomenklatury klasyfikacji towarów w taryfie celnej; wymieniona

Nomenklatura Scalona musi zostać ustanowiona na podstawie Systemu Zharmonizowanego;

wydaje się właściwym, aby Państwa Członkowskie mogły stworzyć narodowe statystyczne podpodziały;

niektóre specjalne środki wspólnotowe nie mogą być objęte zakresem Nomenklatury Scalonej; dlatego konieczne jest stworzenie dodatkowych podpodziałów wspólnotowych, aby włączyć je do Zintegrowanej Taryfy Wspólnoty Europejskiej (Taric); efektywne zarządzanie Taric wymaga systemu, który nadawałby się do natychmiastowej aktualizacji; dlatego konieczne jest, aby Komisja posiadała uprawnienia do zarządzania Taric;

Hiszpania i Portugalia nie będą mogły używać schematu Taric w ten sam sposób jak w pozostałych Państwach Członkowskich, z powodu przejściowych ustaleń taryfowych przewidzianych w Akcie Przystąpienia; dlatego właściwym jest, aby te dwa Państwa Członkowskie były uprawnione do niestosowania Taric w okresie stosowania przejściowych ustaleń taryfowych;

wydaje się właściwym, aby Państwa Członkowskie mogły zamieszczać dalsze podpodziały po pozycjach Taric w celu spełnienia dodatkowych wymogów krajowych; podpodziały te powinny być oznakowane odpowiednimi numerami kodu w zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2793/86 z dnia 22 lipca 1986 r. ustanawiającego kody używane w formularzach ustanowionych w rozporządzeniach (EWG) nr 678/85, (EWG) nr 1900/85 i (EWG) nr 222/77 ⁽⁴⁾;

istotne jest, aby Nomenklatura Scalona i każda inna nomenklatura w całości lub częściowo oparta na niej lub dodająca do niej

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 12.6.1987, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 190 z 20.7.1987.

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 1 lipca 1987 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 263 z 15.9.1986, str. 74.

podpodziały stosowana była w sposób jednolity przez wszystkie Państwa Członkowskie; w celu osiągnięcia tego efektu należy umożliwić wydanie przepisów na poziomie wspólnotowym; ponadto przepisy wspólnotowe zapewniające jednolite stosowanie nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej, zawarte w decyzji 86/98/EWWiS⁽¹⁾, stosuje się do produktów objętych kompetencją Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali;

przygotowanie i stosowanie tych przepisów wymaga ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją; wprowadzanie w życie tych przepisów musi być przeprowadzone szybko z uwagą na poważne konsekwencje gospodarcze, które mogą wyniknąć z opóźnienia;

w celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej konieczne jest wsparcie Komisji przez komitet odpowiedzialny za wszelkie kwestie związane z Nomenklaturą Scaloną, Taric i z wszelkimi innymi nomenklaturami opartymi na Nomenklaturze Scalonej; Komitet musi być gotowy do pracy, tak szybko jak to możliwe, jeszcze przed datą stosowania Nomenklatury Scalonej;

w celu zdefiniowania zakresu Nomenklatury Scalonej pożądane jest ustanowienie przepisów wstępnych, dodatkowych uwag do sekcji i działów oraz odpowiednich przypisów;

Wspólna Taryfa Celna zawiera nie tylko cła umowne i autonomiczne oraz inne odpowiednie opłaty ustalone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie Nomenklatury Scalonej, lecz także środki taryfowe zawarte w Taric i innej legislacji wspólnotowej;

przy ustalaniu umownych stawek celnych właściwe jest uwzględnienie negocjacji GATT (Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu);

przejście od dotychczasowej nomenklatury do Nomenklatury Scalonej może pociągać za sobą trudności w stosowaniu reguł pochodzenia w odniesieniu do niektórych systemów preferencyjnych, w szczególności w tych przypadkach, w których zainteresowane państwa trzecie nie przyjęły Systemu Zharmonizowanego; w tych okolicznościach właściwe jest zapewnienie odpowiednich środków mających na celu pokonanie tych trudności;

pomimo że nomenklatura i stawki celne dotyczące produktów objętych Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali nie stanowią części Wspólnej Taryfy Celnej, jednakże właściwe jest włączenie do niniejszego rozporządzenia, w celach informacyjnych, umownych stawek celnych dla tych produktów;

w następstwie wprowadzenia Nomenklatury Scalonej liczne akty wspólnotowe, szczególnie w dziedzinie wspólnej polityki rolnej, muszą zostać dostosowane tak, aby uwzględnić stosowanie niniejszej nomenklatury; dostosowania te z reguły nie wymagają żadnych istotnych zmian; w celu uproszczenia właściwe jest umożliwienie Komisji przyjęcia koniecznych technicznych zmian do tych aktów;

wejście w życie niniejszego rozporządzenia pociąga za sobą uchylenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 950/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽²⁾ oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 97/69 z dnia 16 stycznia 1969 r. w sprawie środków, jakie mają być podjęte w celu jednolitego stosowania nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej⁽³⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2055/84⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się nomenklaturę towarową, zwaną dalej „Nomenklaturą Scaloną” lub w skrócie „CN” w celu spełnienia w tym samym czasie zarówno wymogów Wspólnej Taryfy Celnej jak i statystyk w dziedzinie handlu zewnętrznego Wspólnoty.

2. Nomenklatura Scalona obejmuje:

- a) nomenklaturę Systemu Zharmonizowanego;
- b) wspólnotowe podpodziały do tej nomenklatury nazywane „podpozycjami CN” w tych przypadkach, gdy określona jest odpowiadająca stawka celna;
- c) przepisy wstępne, dodatkowe uwagi do sekcji lub działów oraz przypisy odnoszące się do podpozycji CN.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 22.7.1968, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 14 z 21.1.1969, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 191 z 19.7.1984, str. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 26.3.1986, str. 29.

3. Nomenklatura Scalona zawarta jest w załączniku I.

Artykuł 4

Autonomiczne i umowne stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej i dodatkowe jednostki statystyczne, jak również inne konieczne informacje są ustanowione we wspomnianym Załączniku.

1. Nomenklatura Scalona, wraz ze stawkami celnymi i innymi stosownymi opłatami oraz środki taryfowe zawarte w Taric lub w innych uzgodnieniach wspólnotowych stanowią Wspólną Taryfę Celną, określoną w art. 9 Traktatu, która jest stosowana przy przywozie towarów do Wspólnoty.

Artykuł 2

Komisja ustanawia zintegrowaną taryfę celną Wspólnot Europejskich, zwaną dalej „Taric” opartą na Nomenklaturze Scalonej. Obejmuje ona:

2. Nomenklatura Scalona, łącznie z jej numerami kodowymi i, tam gdzie to stosowne, wraz z dodatkowymi jednostkami statystycznymi, jest stosowana przez Wspólnotę i przez Państwa Członkowskie do statystyk odnoszących się do handlu zewnętrznego Wspólnoty.

- a) dodatkowe podpodziały wspólnotowe nazywane „podpozycjami Taric” konieczne do opisu towarów, z zastrzeżeniem specjalnych środków wspólnotowych wymienionych w załączniku II;
- b) stawki opłat celnych i inne obowiązujące opłaty;
- c) numery kodowe podane w art. 3 ust. 3 i 4;
- d) wszystkie inne informacje konieczne do stosowania lub zarządzania zaangażowanymi środkami wspólnotowymi.

Artykuł 5

1. Taric jest używana przez Komisję i Państwa Członkowskie w celu zastosowania środków wspólnotowych dotyczących przywozu oraz, w miarę potrzeby, do wywozu i handlu między Państwami Członkowskimi.

2. Numery kodowe Taric są stosowane do całego przywozu towarów objętych odpowiednimi podpozycjami. W miarę konieczności są one stosowane do wywozu i handlu między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 3

1. Każda podpozycja CN posiada ośmiocyfrowy numer kodowy:

3. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić dla krajowych celów statystycznych podpodziały do podpozycji CN oraz do podpozycji Taric dla innych celów krajowych.

- a) pierwsze sześć cyfr stanowi numery kodowe odnoszące się do pozycji i podpozycji nomenklatury Systemu Zharmonizowanego;
- b) siódma i ósma cyfra określają podpozycje CN. Gdy pozycja lub podpozycja Systemu Zharmonizowanego nie jest dalej dzielona do celów wspólnotowych, siódma i ósma cyfra to „00”.

Do takich podpodziałów przedzielane są identyfikacyjne kody numeryczne, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2793/86.

2. Dziewiąta cyfra jest zastrzeżona dla użytku Państw Członkowskich, dla statystycznych podpodziałów narodowych, które zostaną wprowadzone zgodnie z art. 5 ust. 3.

4. Państwa Członkowskie, które przyjmą podpodziały do celów krajowych innych niż krajowe cele statystyczne, mogą po przekazaniu informacji Komisji odroczyć stosowanie podpozycji Taric i odpowiednich cyfr dziesiątej i jedenastej najpóźniej do dnia 31 grudnia 1989 r.

3. Podpozycje Taric są określone cyfrą dziesiątą i jedenastą, które wraz z numerami kodowymi, określonymi w ust. 1, tworzą numery kodowe Taric. Wobec braku podpodziałów wspólnotowych, cyfra dziesiąta i jedenasta to „00”.

Artykuł 6

4. W przypadkach wyjątkowych można używać dodatkowego kodu Taric składającego się z czterech cyfr w celu zastosowania specjalnych środków wspólnotowych, które nie są kodowane lub kodowane niekompletnie na poziomie cyfry dziesiątej i jedenastej.

Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie i publikowanie Taric. W szczególności, podejmuje kroki niezbędne do:

- a) włączenia środków wymienionych w załączniku II do Taric;
- b) przydzielenia numerów kodowych Taric;

- c) aktualizacji Taric;
- d) niezwłocznego informowania Państw Członkowskich o zmianach w podpozycjach Taric i kodach numerycznych.

Artykuł 7

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Nomenklatury Taryfowej i Statystycznej, zwany „Komitetem ds. Nomenklatury” i zwanym dalej „Komitetem”, składającym się z przedstawicieli Państw Członkowskich i pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 8

Komitet może zbadać każdą sprawę przedstawioną mu przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego:

- a) dotyczącą Nomenklatury Scalonej;
- b) dotyczącą nomenklatury Taric i każdej innej nomenklatury, która jest całkowicie lub częściowo oparta na Nomenklaturze Scalonej lub dodaje do niej podpodziały i która została ustanowiona szczególnymi przepisami wspólnotowymi w celu stosowania środków taryfowych lub innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

Artykuł 9

1. Środki odnoszące się do kwestii określonych poniżej przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 10:

- a) stosowanie Nomenklatury Scalonej i Taric w szczególności dotyczące:
- klasyfikacji towarów w nomenklaturach, określonych w art. 8,
 - uwag wyjaśniających;
- b) zmiany w Nomenklaturze Scalonej uwzględniające zmiany w wymaganiach dotyczących statystyki lub polityki handlowej;

- c) zmiany w załączniku II;
- d) zmiany w Nomenklaturze Scalonej i dostosowania ceł zgodnie z decyzjami przyjętymi przez Radę lub Komisję;
- e) zmiany w Nomenklaturze Scalonej mające dostosować ją do rozwoju techniki lub handlu lub mające na celu dostosowanie lub wyjaśnienie wersji językowych;
- f) dostosowania Nomenklatury Scalonej wynikające ze zmian w nomenklaturze Systemu Zharmonizowanego;
- g) kwestie odnoszące się do stosowania, funkcjonowania i zarządzania Systemem Zharmonizowanym, które zostaną omówione w ramach Rady Współpracy Celnej.

2. Przepisy przyjęte zgodnie z ust. 1 nie zmieniają:

- stawek celnych,
- opłat rolnych, refundacji lub innych kwot stosowanych w ramach wspólnej polityki rolnej lub w szczególnych systemach stosowanych do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,
- ograniczeń ilościowych ustanowionych zgodnie z przepisami wspólnotowymi,
- nomenklatur przyjętych w ramach wspólnej polityki rolnej.

3. O ile jest to konieczne, zmiany do podpozycji CN są niezwłocznie włączane jako podpozycje Taric. Zostają one włączone do CN jedynie zgodnie z warunkami określonymi w art. 12.

Artykuł 10

1. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte. Komitet wydaje swoją opinię o projekcie w terminie ustalonym przez przewodniczącego z uwzględnieniem stopnia ważności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, którą Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich są ważne w sposób wymieniony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komisja przyjmuje środki, które stosuje niezwłocznie. Jednakże jeżeli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie przekazuje je Radzie. W takim przypadku Komisja odroczy stosowanie przyjętych środków o trzy miesiące od daty takiego powiadomienia.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć odmienną decyzję w okresie określonym w ust. 2.

Artykuł 11

1. W przypadkach gdy przepisy wspólnotowe określają warunki dotyczące kwalifikowania towarów do korzystnych uzgodnień taryfowych przy przywozie, uwzględniając ich rodzaj lub użycie końcowe, warunki te mogą być ustalone zgodnie z procedurami określonymi w art. 10.

2. Do celów ust. 1 „korzystne uzgodnienie taryfowe” oznacza każde obniżenie lub zawieszenie, nawet w ramach kontyngentu taryfowego, cła lub opłaty o skutku równoważnym lub rolnej opłaty wyrównawczej bądź innej opłaty przywozowej przewidzianej na mocy wspólnej polityki rolnej lub przepisów szczególnych obowiązujących w stosunku do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych.

Artykuł 12

Komisja przyjmuje każdego roku w formie rozporządzenia pełną wersję Nomenklatury Scalonej wraz z odpowiadającymi autonomicznymi i umownymi stawkami celnymi Wspólnej Taryfy Celnej, wynikającą ze środków przyjętych przez Radę lub przez Komisję. Takie rozporządzenie podlega opublikowaniu nie później niż do dnia 31 października w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i obowiązuje od dnia 1 stycznia następnego roku.

Artykuł 13

Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska niniejszym zostają upoważnione do niestosowania Taric w okresie, w którym obowiązują porozumienia przejściowe dotyczące spraw taryfowych przewidzianych w Akcie Przystąpienia do Wspólnoty.

Artykuł 14

Tam, gdzie udzielona zostaje preferencja taryfowa na podstawie reguł pochodzenia towarów opierająca się na nomenklaturze

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 1987 r.

Rady Współpracy Celnej obowiązującej w dniu 31 grudnia 1987 r., reguły te pozostają stosowane zgodnie z aktami wspólnotowymi obowiązującymi w tym dniu.

Artykuł 15

1. Kody i wyszczególnienie towarów ustanowione na podstawie Nomenklatury Scalonej zastępują te ustanowione na podstawie nomenklatur Wspólnej Taryfy Celnej i Nimexe, bez uszczerbku dla umów międzynarodowych zawartych przez Wspólnotę przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, jak również aktów wydanych w celu ich wykonania, które dotyczą wymienionych nomenklatur.

Wspólnotowe akty zawierające nomenklaturę taryfową lub statystyczną zostaną odpowiednio zmienione przez Komisję

2. Odniesienia do Nimexe w różnych obowiązujących aktach wspólnotowych uważa się za odniesienia do Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 16

Rozporządzenia (EWG) nr 950/68 i (EWG) nr 97/69 niniejszym tracą moc.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 1-5 i 12-16 nie stosuje się przed dniem 1 stycznia 1988 r.

W imieniu Rady

K.E. TYGESEN

Przewodniczący